บทที่ 6

โลกทัศน์ของผู้พูดภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันเกี่ยวกับเพศ

จากแนวคิดของสมมุติฐานซาเพียร์-วอร์ฟที่กล่าวว่าภาษาเป็นตัวกำหนดความนึกคิด การมองโลก และการเข้าใจประสบการณ์ต่างๆของผู้พูดภาษา ดังนั้นผู้ที่พูดภาษาต่างกันย่อมมีความนึกคิดและการมองโลกที่ต่างกัน เราอาจกล่าวได้ว่าภาษาเป็นกระจกเงาสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมและโลกทัศน์ของผู้ที่พูดภาษานั้น เมื่อเราวิเคราะห์ภาษาไม่ว่าจะเป็นในระดับของคำศัพท์ หรือประเภททางไวยากรณ์ เราก็จะเข้าใจความคิด ความเข้าใจ ค่านิยม ฯลฯ ของผู้ที่พูดภาษานั้นได้ ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าเมื่อทำการวิเคราะห์ลิงค์ในภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันก็จะทำให้เราสามารถตีความเกี่ยวกับโลกทัศน์ของผู้พูดภาษาทั้ง 2 เกี่ยวกับเพศได้

ในแง่ของลิงค์ ภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันมีทั้งความเหมือนและความต่าง ความเหมือนก็คือทั้ง 2 ภาษาต่างก็มีลิงค์เป็นประเภททางไวยากรณ์ เช่นเดียวกับภาษาอื่นๆส่วนมากในตระกูลอินโดยูโรเปียน สำหรับความแตกต่างนั้นที่เห็นได้ชัดระหว่างระบบของลิงค์ในภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันก็คือจำนวนของลิงค์ในภาษา ภาษาฮินดีมี 2 ลิงค์คือปุลลิงค์ และสตรีลิงค์ ส่วนภาษาเยอรมันมี 3 ลิงค์คือ ปุลลิงค์ สตรีลิงค์ และนปุงสกลิงค์ การที่ระบบลิงค์ของภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันมีทั้งความเหมือนและความต่างนี่เอง ทำให้ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า โลกทัศน์ของผู้ภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันเกี่ยวกับเพศก็ย่อมมีทั้งส่วนที่เหมือนและส่วนที่ต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปภาษาที่ผู้บอกภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันใช้ในการเขียนบรรยายภาพคนหรือสัตว์ที่มีเพศไม่สอดคล้องกับลิงค์ของคำนามที่หมายถึงคนและสัตว์นั้นซึ่งกล่าวไว้แล้วในหัวข้อ 4.2 พบลักษณะที่เหมือนกันในภาษาฮินดีและภาษาเยอรมัน คือ ในทั้งข้อมูลภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันมีการใช้รูปภาษาตามลิงค์มากกว่าตามเพศทั้งเมื่อพิจารณาชุดคำตอบของแต่ละภาษาโดยรวม พิจารณาแยกตามการใช้ภาษาของผู้บอกภาษาเป็นรายบุคคล และเมื่อพิจารณาแยกตามภาพที่ใช้เก็บข้อมูล

จากการตีความสมมุติฐานซาเพียร์-วอร์ฟอาจกล่าวได้ว่าภาษาเป็นเสมือนกระจกสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมและความคิดของผู้ที่พูดภาษานั้น และในเมื่อลิงค์มีความสัมพันธ์กับเพศอยู่บ้างในทางความหมาย คือพบว่ามีผู้บอกภาษาใช้ลิงค์เพื่อสื่อความหมายของเพศ ดังที่กล่าวไปแล้วในบทที่ 5 การที่ภาษาฮินดีและเยอรมันมีลิงค์เป็นประเภททางไวยากรณ์ซึ่งก็หมายความว่าผู้พูดภาษาทั้งสองจำเป็นต้องแจกรูปของหน่วยต่างๆเช่น คำกริยา คำนำหน้านาม คำคุณศัพท์

ฯลฯ ต่างๆกันไปตามแต่ละภาษาเพื่อบ่งชี้ลิงค์ต่างๆ ผู้พูดภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันจึงย่อมน่าจะต้องถูกภาษาของตนกำหนดให้ต้องจำแนกเพศของสรรพสิ่งเพื่อที่จะสามารถจำแนกคำนามออกเป็นลิงค์ต่างๆด้วย

การที่ผู้บอกภาษาทั้งฮินดีและเยอรมันจำเป็นต้องจำแนกสิ่งต่างๆรอบตัวออกตามเพศ แต่ในขณะเดียวกันก็มักจะใช้รูปภาษาที่ไม่แสดงเพศจริงตามธรรมชาติของสิ่งต่างๆนั้น อาจฟังดูเป็นเรื่องที่ขัดแย้งกับสามัญสำนึกของคนทั่วไป เพราะตามปรกติแล้ว หากเราให้ความสำคัญต่อสิ่งใด เราก็มักจะใส่ใจกับรายละเอียดของสิ่งนั้นและจำแนกรวมทั้งอธิบายรายละเอียดของสิ่งที่เราให้ความสนใจนั้นได้อย่างถูกต้องและถี่ถ้วน แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยก็เชื่อว่ามีความเป็นไปได้ที่ผู้ที่พูดภาษาฮินดีและเยอรมันถูกลิงค์ในภาษากำหนดให้ใช้รูปภาษาที่ไม่แสดงเพศจริงของสิ่งต่างๆ ทั้งๆที่ภาษาก็ทำให้ผู้พูดภาษาทั้ง 2 จำเป็นต้องจำแนกเพศของสิ่งต่างๆด้วยในเวลาเดียวกัน การที่ผู้พูดภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันต้องจำแนกเพศของสรรพสิ่งเป็นผลมาจากการที่ภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันมีลิงค์เป็นประเภททางไวยากรณ์ ส่วนการที่ผู้พูดภาษาฮินดีและเยอรมันมักจะใช้รูปภาษาที่ไม่แสดงเพศจริงตามธรรมชาติของสิ่งต่างๆมีสาเหตุมาจากการที่คำนามเกือบทุกคำในภาษาได้รับการจำแนกเป็นลิงค์ใดลิงค์หนึ่งเพียงลิงค์เดียว (ยกเว้นคำส่วนน้อยจำนวนหนึ่งซึ่งมักจะเป็นคำที่รับเข้ามาจากภาษาต่างประเทศ คำเหล่านี้บางคำเป็นได้มากกว่า 1 ลิงค์ดังตัวอย่างที่ให้ไว้ในเชิงอรรถที่ 1 ของบทที่ 3) ทำให้ความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างลิงค์และเพศไม่ได้แน่นแฟ้นมากนัก ตัวอย่างเช่น แม้ปุลลิงค์จะมีความสอดคล้องกับเพศชายหรือเพศผู้ แต่ก็มีกรณีที่คำนามปุลลิงค์ไม่ได้หมายความถึงคนเพศชายหรือสัตว์เพศผู้ และในขณะเดียวกันก็มีคำนามลิงค์อื่นๆที่หมายความถึงคนเพศชายหรือสัตว์เพศผู้ด้วยเช่นกัน และถึงแม้ว่าจะมีคำนามอยู่จำนวนหนึ่ง(มักจะเป็นคำนามที่หมายถึงคนหรือสัตว์) ที่มีคู่อันมาจากรูปพื้นฐาน (base form) เดียวกัน คำหนึ่งเป็นปุลลิงค์และมักใช้หมายถึงเพศชายหรือเพศผู้ อีกคำหนึ่งเป็นสตรีลิงค์และมักใช้หมายถึงเพศหญิงหรือเพศเมีย แต่ในการใช้ภาษาจริงก็มักจะมีคำนามคำหนึ่งในคู่ที่ใช้หมายรวมไปถึงอีกคำหนึ่งได้ เช่นคำว่า Musiker 'male musician' ในภาษาเยอรมัน เป็นคำนามปุลลิงค์ ที่มีคู่คือคำว่า Musikerin 'female musician' อันเป็นคำนามสตรีลิงค์ที่มาจากรูปพื้นฐานเดียวกัน ในการใช้ภาษาจริงๆคำว่า Musiker จะใช้หมายรวมถึง Musikerin ได้ด้วย แต่คำว่า Musikerin จะใช้หมายรวมถึง Musiker ไม่ได้ ทำให้คำว่า Musiker มีที่ใช้กว้างกว่า ด้วยเหตุนี้เองแม้ว่าภาษาจะเอื้ออำนวยให้ใช้รูปภาษาได้ตรงตามเพศทั้ง 2 เพศสำหรับคำนามจำนวนหนึ่ง แต่ผู้ที่พูดภาษาก็ยังคงใช้ลิงค์ของคำนามที่สามารถใช้หมายรวมถึงคำนามต่างลิงค์อีกคำหนึ่งซึ่งเป็นคู่มาจากรูปพื้นฐานเดียวกันมากกว่าที่จะใช้ลิงค์ที่ใช้หมายรวมถึงอีกลิงค์หนึ่งไม่ได้

การที่ลิงค์ของคำนามทำให้ผู้ที่พูดภาษาฮินดีหรือเยอรมันมักจะใช้รูปภาษาไปตามลิงค์ของคำนามโดยไม่แสดงเพศในความเป็นจริงของสรรพสิ่งนั้น เป็นไปตามสาเหตุที่กล่าวมา จึงไม่ได้หมายความว่าผู้ที่พูดภาษาฮินดีและเยอรมันจะไม่มีความสามารถในการจำแนกสิ่งมีชีวิตออกตามเพศ ผู้วิจัยเชื่อว่าคนทุกคนไม่ว่าชาติใดภาษาใดทราบว่าเพศชายต่างกับเพศหญิง และเพศผู้ต่างกับเพศเมียอย่างไร และสามารถจำแนกบุคคลที่เดินผ่านไปมาได้ว่าเป็นชายหรือหญิง เพียงแต่ว่าในสถานการณ์ปรกติ เมื่อไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเจาะจงเพศของสิ่งมีชีวิตให้ชัดเจน ผู้ที่พูดภาษาฮินดีและผู้ที่พูดเยอรมันก็จะใช้รูปภาษาบ่งชี้ลิงค์ไปตามไวยากรณ์ของภาษาตนที่กำหนด ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้พูดภาษาฮินดีหรือภาษาเยอรมันคนหนึ่งเห็นสุนัข และคำนามที่หมายถึงสุนัขมีลิงค์ปรกติเป็นปุลลิงค์ทั้งในภาษาฮินดีและภาษาเยอรมัน ผู้ที่พูดภาษาฮินดีและเยอรมันก็จะถูกลิงค์ในภาษาของตนกำหนดให้ใช้ปุลลิงค์ในการพูดถึงสุนัขนั้น แม้ว่าผู้พูดภาษาคนดังกล่าวจะทราบว่าสุนัขนั้นเป็นเพศเมียและแม้ว่าในภาษาทั้งสองมีคำนามสตรีลิงค์ที่หมายถึง 'bitch' ที่มาจากรูปพื้นฐานเดียวกับคำนามปุลลิงค์ดังกล่าวก็ตาม ในทางกลับกัน ผู้พูดภาษาฮินดีหรือเยอรมันอีกคนหนึ่งที่ได้ฟังการบอกเล่าเกี่ยวกับสุนัขนั้นจากผู้พูดภาษาคนแรกก็น่าจะไม่ติดใจสงสัยเช่นเดียวกันว่าสุนัขตัวดังกล่าวเป็นสุนัขเพศผู้ตามรูปภาษาปุลลิงค์ที่อีกฝ่ายใช้หรือไม่ เนื่องจากผู้ที่ฟังก็ถูกลิงค์ในภาษากำหนดให้มักจะใช้ปุลลิงค์กับสุนัขอยู่เสมอไม่ว่าสุนัขจะเป็นเพศใด

หากจะถือว่าลิงค์และเพศมีความสัมพันธ์กันอยู่บ้างในทางความหมายดังที่กล่าวมาแล้ว การที่ผู้พูดภาษาฮินดีและเยอรมันมักจะใช้รูปภาษาไปตามลิงค์โดยไม่แสดงเพศของสรรพสิ่งเช่นนี้ ก็อาจจะตีความได้ว่าความสัมพันธ์ในทางความหมายระหว่างลิงค์และเพศน่าจะมีความแน่นแฟ้นน้อยลง ลิงค์ในภาษาไม่ได้กำหนดให้ผู้พูดภาษาในปัจจุบันต้องจำแนกเพศของคนหรือสัตว์ต่างๆตลอดเวลาทุกครั้งที่กล่าวถึงคนหรือสัตว์นั้น ผู้พูดภาษาสามารถกล่าวถึงคนหรือสัตว์ได้โดยไม่ต้องทราบเพศและเลือกใช้ลิงค์ที่สามารถหมายรวมถึงคนหรือสัตว์ชนิดนั้นได้ทั้ง 2 เพศ

นอกจากจะมีความคล้ายคลึงระหว่างภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันตามที่กล่าวมาแล้ว ความแตกต่างในแง่ของลิงค์ระหว่าง 2 ภาษานี้ก็มีเช่นกัน ที่เห็นได้ชัดก็คือจำนวนลิงค์ในภาษา ภาษาฮินดีมี 2 ลิงค์คือปุลลิงค์และสตรีลิงค์ ส่วนภาษาเยอรมันมี 3 ลิงค์ คือปุลลิงค์ สตรีลิงค์ และนปุงสกลิงค์ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่าจำนวนลิงค์ในภาษาที่แตกต่างกันนี้มีผลต่อทำให้โลกทัศน์ของเจ้าของภาษาเกี่ยวกับเพศมีความแตกต่างกันด้วย

การวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับโลกทัศน์ของผู้พูดภาษาฮินดีและเยอรมันเกี่ยวกับเพศในครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจหาคำตอบว่าจำนวนลิงค์ที่ต่างกันในภาษาฮินดีและเยอรมันมี

ผลให้มีความแตกต่างในการใช้รูปภาษาบ่งชี้ลิงค์โดยผู้พูดภาษาทั้งสองอย่างไรหรือไม่ ถ้ามีความแตกต่าง ผู้พูดภาษาใดใช้รูปภาษาตามเพศในการบรรยายภาพของคนและสัตว์มากกว่า และรูปภาษานี้เองก็จะช่วยสะท้อนให้เราเห็นโลกทัศน์เกี่ยวกับเพศของผู้พูดภาษาทั้งสองว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ผู้พูดภาษาใดได้รับอิทธิพลจากระบบลิงค์ในภาษาของตนให้จำเป็นต้องใส่ใจจำแนกเพศของสรรพสิ่งมากกว่ากัน

ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานไว้ว่า การที่ภาษาเยอรมันมี 3 ลิงค์จะทำให้ผู้ที่พูดภาษาเยอรมันใช้รูปภาษาแสดงเพศจริงของสรรพสิ่งมากกว่าผู้พูดภาษาฮินดีซึ่งมี 2 ลิงค์ ด้วยเหตุผลว่าการจำแนกคำนามออกเป็นลิงค์ต่างๆ 3 ลิงค์คือปุลลิงค์ สตรีลิงค์ นปุงสกลิงค์ มีความคล้ายคลึงกับการจำแนกสรรพสิ่งในโลกออกเป็นเพศทางชีววิทยาคือเพศชายหรือเพศผู้ เพศหญิงหรือเพศเมีย และสิ่งไม่มีชีวิต(ไม่มีเพศ)หรือสิ่งมีชีวิตที่ไม่ระบุเพศ เช่นชื่อพืช ชื่อดอกไม้ต่างๆ มากกว่าการจำแนกคำนามออกเป็น 2 ลิงค์ คำนามที่หมายถึงสิ่งไม่มีชีวิตทุกคำในภาษาที่มี 2 ลิงค์จะได้รับการจำแนกให้เป็นปุลลิงค์หรือสตรีลิงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเสมอ ซึ่งไม่ว่าจะได้รับการจำแนกให้เป็นลิงค์ใด ลิงค์นั้นก็ล้วนแต่เป็นลิงค์ที่สอดคล้องกับเพศชายหรือเพศหญิง เพศผู้หรือเพศเมียทั้งสิ้น ทั้งที่ในความเป็นจริงสรรพสิ่งเหล่านั้นไม่มีหรือไม่ได้ระบุเพศ เมื่อเป็นเช่นนี้คำนามที่เป็นปุลลิงค์และคำนามที่เป็นสตรีลิงค์จำนวนมากจึงหมายถึงสิ่งที่ไม่มีหรือไม่ได้ระบุเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างปุลลิงค์กับเพศชายหรือเพศผู้ในภาษาที่มี 2 ลิงค์จึงน่าจะมีน้อยกว่าในภาษาที่มี 3 ลิงค์ เช่นเดียวกับที่สตรีลิงค์ในภาษาที่มี 2 ลิงค์ ก็น่าจะมีความสัมพันธ์กับเพศหญิงหรือเพศเมียน้อยกว่าสตรีลิงค์ในภาษาที่มี 3 ลิงค์ด้วย ดังนั้นจึงอาจตีความได้ว่าเมื่อความสัมพันธ์ระหว่างลิงค์และเพศในโลกทัศน์ของผู้พูดภาษาที่มี 3 ลิงค์เช่นภาษาเยอรมันมีความแน่นแฟ้นกว่าในภาษาที่มี 2 ลิงค์เช่นภาษาฮินดี เมื่อผู้พูดภาษาเยอรมันใช้ลิงค์ในภาษาของตน ผู้พูดภาษาเยอรมันจึงน่าจะต้องใส่ใจจำแนกเพศของสรรพสิ่งไปตามความจริงมากกว่าผู้พูดภาษาฮินดี ส่งผลให้เมื่อพิจารณารูปภาษา รูปภาษาของผู้พูดภาษาเยอรมันก็น่าจะแสดงเพศจริงของสรรพสิ่งมากกว่าด้วย

เพื่อเป็นการพิสูจน์สมมุติฐานนี้ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการบรรยายภาพคนหรือสัตว์ที่มีเพศไม่สอดคล้องกับลิงค์ของคำนามที่หมายถึงคนหรือสัตว์ชนิดนั้น โดยวิเคราะห์เป็น 2 แนวทางดังนี้

1. เปรียบเทียบดูว่าจำนวนตัวบ่งชี้ลิงค์ของภาษาฮินดีหรือภาษาเยอรมันภาษาใดจะมีการแจกรูปตามเพศของคนหรือสัตว์ในภาพมากกว่า ผู้วิจัยคาดว่าจะพบตัวบ่งชี้ลิงค์ในภาษาเยอรมันจำนวนมากกว่าภาษาฮินดีที่แจกรูปตามเพศ เพราะผู้พูดภาษาเยอรมันน่าจะต้องใช้ลิงค์ที่สอดคล้องกับเพศของสรรพสิ่งตามความเป็นจริงมากกว่าผู้พูดภาษาฮินดีตามที่กล่าวไปแล้ว

2. จำแนกชุดคำตอบที่มีตัวบ่งชี้ลิงค์อย่างน้อย 1 หน่วยในชุดคำตอบนั้นที่แจกรูปตามเพศในแต่ละภาษาออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ตัวบ่งชี้ลิงค์ทุกหน่วยในตัวบ่งชี้ลิงค์นั้นแจกรูปตามเพศของคนหรือสัตว์ในภาพ เช่นถ้าเป็นชุดคำตอบที่ได้จากการบรรยายภาพสัตว์เพศเมีย ตัวบ่งชี้ลิงค์ทุกหน่วยในชุดคำตอบนั้นเช่นคำคุณศัพท์ คำนำหน้านาม ฯลฯ ก็จะต้องแจกรูปเป็นสตรีลิงค์ซึ่งเป็นลิงค์ที่สอดคล้องกับเพศเมีย ซึ่งต่อไปนี้ผู้วิจัยจะเรียกชุดคำตอบประเภทนี้ว่าเป็นชุดคำตอบที่ใช้รูปภาษาตามเพศทุกหน่วย อีกกลุ่มหนึ่งก็คือกลุ่มที่ตัวบ่งชี้ลิงค์เพียงบางหน่วยในชุดคำตอบเท่านั้นที่แจกรูปตามเพศของคนหรือสัตว์ในภาพ ผู้วิจัยเรียกชุดคำตอบประเภทนี้ว่าเป็นชุดคำตอบที่ใช้รูปภาษาตามเพศบางหน่วย จากนั้นผู้วิจัยก็จะนับจำนวนเปรียบเทียบระหว่างภาษาว่าในภาษาใดจะพบชุดคำตอบที่ใช้รูปภาษาตามเพศบางหน่วยมากกว่า ผู้วิจัยคาดว่าจะพบชุดคำตอบที่ใช้รูปภาษาตามเพศบางหน่วยในภาษาฮินดีมากกว่าในภาษาเยอรมัน เนื่องจากการที่ภาษาเยอรมันซึ่งมี 3 ลิงค์น่าจะมีความสัมพันธ์ในด้านความหมายระหว่างลิงค์และเพศที่สอดคล้องกันมากกว่าในภาษาฮินดีซึ่งมี 2 ลิงค์ ทำให้ปุลลิงค์กับเพศชายหรือเพศผู้และสตรีลิงค์กับเพศหญิงหรือเพศเมียในภาษาเยอรมันมีความสัมพันธ์กันในทางความหมายมากกว่าในภาษาฮินดีตามเหตุผลว่าการจำแนกคำนามออกเป็น 3 ลิงค์ในภาษาเยอรมันคือปุลลิงค์ สตรีลิงค์และนปุงสกลิงค์เป็นการจำแนกที่มีความคล้ายคลึงกับการแบ่งสรรพสิ่งในโลกออกตามเพศเป็น เพศชายหรือเพศผู้ เพศหญิงหรือเพศเมีย และสิ่งที่ไม่มีเพศมากกว่าการจำแนกคำนามออกเป็น 2 ลิงค์ในภาษาฮินดีดังที่กล่าวมาแล้ว ลิงค์แต่ละลิงค์ในภาษาเยอรมันจึงไม่เพียงแต่จะแตกต่างจากกันในแง่ที่ก่อให้ตัวบ่งชี้ลิงค์แจกรูปตามด้วยรูปต่างๆกัน (ตัวอย่างเช่น ปุลลิงค์ทำให้คำนำหน้านามชี้เฉพาะภาษาเยอรมันแจกรูปเป็น der สตรีลิงค์ทำให้แจกรูปเป็น die นปุงสกลิงค์ทำให้แจกรูปเป็น das) อันเป็นความแตกต่างที่พบระหว่างลิงค์ต่างๆในภาษาฮินดีเช่นเดียวกัน (เช่นปุลลิงค์และสตรีลิงค์ในภาษาฮินดีทำให้การแจกรูปของคำคุณศัพท์ต่างกัน ปุลลิงค์ทำให้คุณศัพท์ต้องเติมปัจจัย -ā ท้ายคำ ในขณะที่สตรีลิงค์ทำให้คุณศัพท์ต้องเติมปัจจัย -ī) ลิงค์ต่างๆแต่ละลิงค์ในภาษาเยอรมันยังน่าจะมีความแตกต่างกันในแง่ของความหมายแฝงเกี่ยวกับเพศอย่างชัดเจนกว่าในภาษาฮินดีด้วย นั่นก็คือปุลลิงค์ สตรีลิงค์และนปุงสกลิงค์ในภาษาเยอรมันมีความแตกต่างกันในทางความหมายแฝงเกี่ยวกับเพศมากกว่าที่ปุลลิงค์และสตรีลิงค์ในภาษาฮินดีมีความแตกต่างกัน ปุลลิงค์ในภาษาเยอรมันมีความหมายแฝงที่ไปในทางเพศชายหรือเพศผู้มากกว่าในปุลลิงค์ภาษาฮินดี สตรีลิงค์ในภาษาเยอรมันเองก็มีความหมายแฝงที่ไปในทางเพศหญิงหรือเพศเมียมากกว่าในภาษาฮินดีด้วย เมื่อในภาษาเยอรมันลิงค์แต่ละลิงค์มีความแตกต่างกันมากเช่นนี้ จึงไม่น่าจะพบว่ามีการแจกรูปตัวบ่งชี้ลิงค์ในแต่ละชุดคำตอบภาษาเยอรมันที่ผู้บอกภาษาเรียนขึ้นเพื่อบรรยายภาพคนหรือสัตว์ 1 ภาพตาม

ลิงค์มากกว่า 1 ลิงค์หรือถ้าพบก็น่าจะพบน้อยกว่าในภาษาฮินดี ตัวอย่างเช่น ในชุดคำตอบบรรยายภาพของครูเพศหญิง (คำนามที่หมายถึง 'teacher' ในทั้งภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันเป็นปุลลิงค์) หากผู้บอกภาษาเยอรมันจะเรียนชุดคำตอบที่ใช้รูปภาษาตามลิงค์แบบบางหน่วยก็แสดงว่าตัวบ่งชี้ลิงค์บางหน่วยในชุดคำตอบนั้นอยู่ในรูปปุลลิงค์ตามลิงค์ของคำนาม และมีตัวบ่งชี้ลิงค์อีกบางหน่วยในชุดคำตอบเดียวกันที่อยู่ในรูปสตรีลิงค์ซึ่งเป็นลิงค์ที่สอดคล้องกับเพศจริงของครูในภาพ เมื่อแต่ละลิงค์ในภาษาเยอรมันมีความแตกต่างกันมาก ทั้งในด้านของรูปปรากฏและด้านความหมายแฝงเกี่ยวกับเพศ โอกาสที่ลิงค์ที่ต่างกันจะปรากฏร่วมกันในชุดคำตอบ(ซึ่งก็คือประโยค 3 ประโยคที่สัมพันธ์กันในแง่ที่มีเนื้อหากล่าวถึงครูคนเดียวกัน)จึงมีน้อยกว่าในกรณีของภาษาฮินดีซึ่งปุลลิงค์และสตรีลิงค์มีความแตกต่างกันในทางความหมายแฝงเกี่ยวกับเพศไม่มากนักเมื่อเทียบกับภาษาเยอรมัน ทำให้ผู้บอกภาษาฮินดีสามารถเลือกใช้ทั้งรูปปุลลิงค์และสตรีลิงค์ในชุดคำตอบเดียวได้มากกว่า

ในการเปรียบเทียบดูว่าจำนวนตัวบ่งชี้ลิงค์โดยรวมของภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันว่าภาษาใดจะมีการแจกรูปตามเพศของคนหรือสัตว์ในภาพมากกว่า พบว่าจำนวนตัวบ่งชี้ลิงค์ภาษาฮินดีมีการแจกรูปตามลิงค์ 111 หน่วยจากตัวบ่งชี้ลิงค์ทั้งหมด 170 หน่วยหรือคิดเป็นร้อยละ 65.29 แจกรูปตามเพศ 59 หน่วย หรือคิดเป็นร้อยละ 34.71 ส่วนในภาษาเยอรมันพบตัวบ่งชี้ลิงค์ที่แจกรูปตามลิงค์ 153 หน่วยจากตัวบ่งชี้ลิงค์ทั้งหมด 220 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 69.55 แจกรูปตามเพศ 67 หน่วย หรือคิดเป็นร้อยละ 30.45 ถ้าเปรียบเทียบกัน ในข้อมูลภาษาฮินดีพบจำนวนตัวบ่งชี้ลิงค์ที่แจกรูปตามเพศมากกว่าในข้อมูลภาษาเยอรมันอยู่เล็กน้อยซึ่งไม่ตรงตามสมมุติฐานของผู้วิจัย ดังที่แสดงในตารางและแผนภาพต่อไปนี้

ตารางที่ 6.1 จำนวนตัวบ่งชี้ลิงค์ที่แจกรูปตามลิงค์และเพศจากข้อมูลภาษาฮินดีและภาษาเยอรมัน

		แจกรูปตามลิงค์	แจกรูปตามเพศ	รวม
ภาษาฮินดี	จำนวน	482	228	680
	ร้อยละ	66.47	33.53	100
ภาษาเยอรมัน	จำนวน	660	220	880
	ร้อยละ	75	25	100

$df = 1$

$x^2 = 11.787$, $p < 0.01$

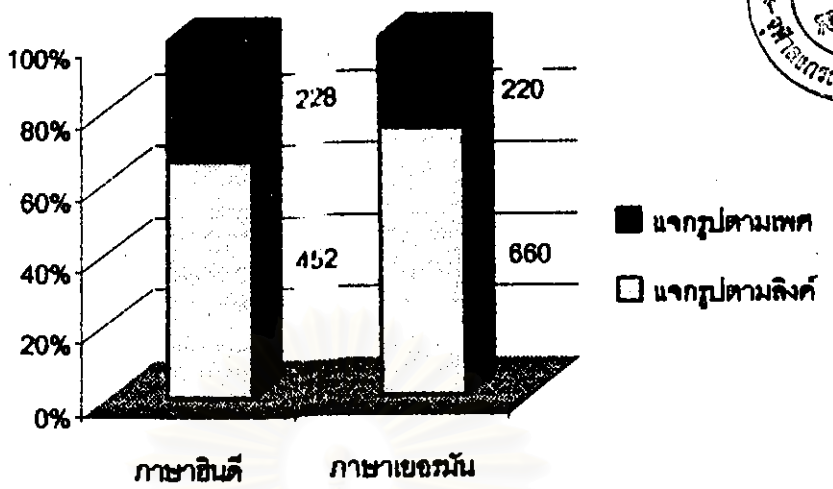

แผนภาพที่ 6.1 จำนวนตัวบ่งชี้ลิงค์ที่แจกรูปตามลิงค์และเพศจากข้อมูลภาษาฮินดีและภาษาเยอรมัน

และเมื่อพิจารณาเฉพาะชุดคำตอบที่ใช้รูปภาษาตามเพศเพื่อดูว่าภาษาใดใช้รูปภาษาตามเพศแบบบางหน่วยมากกว่า ก็ได้ผลที่ไม่ตรงกับสมมุติฐานของผู้วิจัยอีกเช่นกัน คือพบว่ามีการใช้รูปภาษาตามเพศแบบบางหน่วยในภาษาเยอรมันมากกว่าในภาษาฮินดีมาก จากข้อมูลภาษาฮินดีพบการใช้รูปภาษาตามเพศทั้งหมด 59 ชุดคำตอบ แบ่งเป็นการใช้รูปภาษาตามเพศแบบทุกหน่วย 56 ชุดคำตอบ หรือร้อยละ 94.92 จากจำนวนชุดคำตอบที่มีตัวบ่งชี้ลิงค์แจกรูปตามลิงค์มากกว่า 1 ลิงค์ทั้งหมดในภาษา และเป็นชุดคำตอบที่แจกรูปตามเพศบางหน่วย 3 ชุดคำตอบหรือคิดเป็นร้อยละ 5.08 ส่วนภาษาเยอรมันมีการใช้รูปภาษาเพศ 67 ชุดคำตอบ แบ่งเป็นการใช้รูปภาษาตามเพศแบบทุกหน่วย 51 ชุดคำตอบ หรือร้อยละ 76.12 จากจำนวนชุดคำตอบที่มีตัวบ่งชี้ลิงค์แจกรูปตามลิงค์มากกว่า 1 ลิงค์ทั้งหมดในภาษา และเป็นชุดคำตอบที่แจกรูปตามเพศบางหน่วย 16 ชุดคำตอบหรือคิดเป็นร้อยละ 23.88 แสดงผลในรูปของตารางและแผนภาพได้ดังนี้

ตารางที่ 6.2 จำนวนชุดคำตอบภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันที่ใช้รูปภาษาตามเพศทุกหน่วย และรูปภาษาตามเพศบางหน่วย

		รูปภาษาตามเพศทุกหน่วย	รูปภาษาตามเพศบางหน่วย	รวม
ภาษาฮินดี	จำนวน	56	3	59
	ร้อยละ	94.92	5.08	100
ภาษาเยอรมัน	จำนวน	51	16	67
	ร้อยละ	76.12	23.88	100

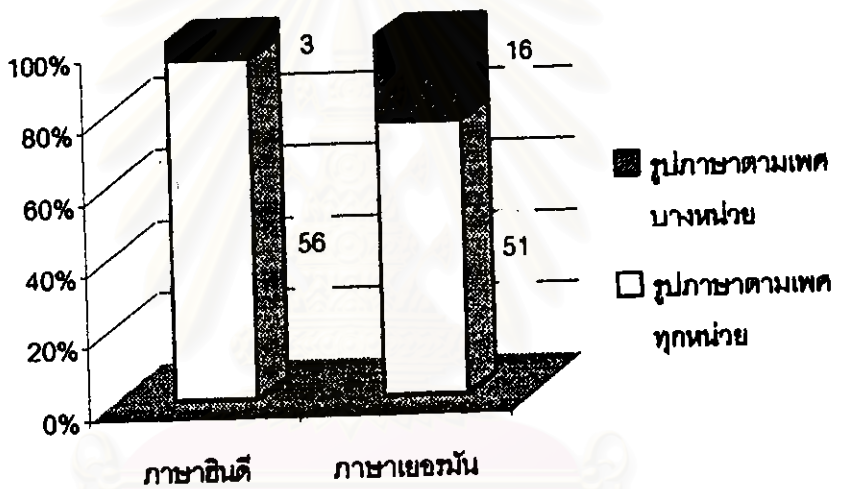

แผนภาพที่ 6.2 จำนวนชุดคำตอบภาษาฮินดีและภาษาเยอรมันที่ใช้รูปภาษาตามเพศทุกหน่วย และรูปภาษาตามเพศบางหน่วย

ผลที่ได้ปรากฏว่าเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับที่สมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ นั่นคือ แทนที่จะพบจำนวนตัวบ่งชี้ลิงค์ที่แจกรูปตามเพศในภาษาเยอรมันมากกว่าภาษาฮินดี ก็กลับพบว่ามีตัวบ่งชี้ลิงค์ที่แจกรูปตามเพศในภาษาฮินดีมากกว่าในภาษาเยอรมัน และหากพิจารณาเปรียบเทียบการใช้รูปภาษาตามเพศบางหน่วยเปรียบเทียบกัน ผลที่ได้ก็ยังคงตรงกันข้ามกับสมมุติฐาน นั่นคือพบว่ามีการใช้รูปภาษาตามเพศบางหน่วยในภาษาเยอรมันมากกว่าในภาษา

ฮินดี แสดงให้เห็นว่าผู้พูดภาษาฮินดีน่าจะใส่ใจจำแนกเพศของสรรพสิ่งตามความเป็นจริงมากกว่าผู้พูดภาษาเยอรมัน

ผู้วิจัยเชื่อว่าภาษาและความคิดมีอิทธิพลซึ่งกันและกันสลับไปมาเป็นวัฏจักร เหมือนกับที่เกรซ (Grace , 1987 :118) กล่าวไว้ว่า " เป็นที่แน่นอนว่าภาษามีอิทธิพลต่อความคิดและความคิดก็มีอิทธิพลต่อภาษา" แม้ว่าในที่นี้ผู้วิจัยไม่อาจให้ข้อสรุปเกี่ยวกับความเป็นมาของลิงค์ในภาษาตระกูลอินโดยูโรเปียนได้ แต่ผู้วิจัยก็เชื่อว่า การที่มีลิงค์เกิดขึ้นมาเป็นประเภททางไวยากรณ์ในภาษา ก็ย่อมต้องเกิดจากความคิด การมองโลกของบรรพบุรุษในอดีต ที่มองว่าสรรพสิ่งในโลกสามารถและมีความจำเป็นที่จะต้องจำแนกออกเป็น 2 ถึง 3 กลุ่ม (เข้าใจว่าน่าจะเป็นการจำแนกโดยใช้เกณฑ์ความหมายทางเพศของสิ่งนั้นเป็นหลัก และอาจจะใช้เกณฑ์อื่นๆ ประกอบด้วย) ซึ่งนี่ก็คือความคิดมีอิทธิพลต่อภาษา และเมื่อเวลาผ่านไป ภาษาก็กลับมามีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ที่พูดภาษานั้นๆ ดังเช่นที่พบว่าผู้พูดภาษาฮินดีและเยอรมันมักจะไม่แสดงเพศของสิ่งต่างๆตามธรรมชาติเนื่องจากคำนามในภาษาแต่ละคำมีลิงค์เพียงลิงค์เดียว หรือถ้าคำนามใดมีคู่คำต่างลิงค์ที่มาจากรูปพื้นฐานเดียวกัน ก็จะมีคำนามคำหนึ่งในคู่เสมอที่มีที่ใช้มากกว่า ใช้หมายรวมถึงคำนามอีกคำได้ ความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างลิงค์และเพศจึงมีความแน่นแฟ้นน้อยลง ทำให้ผู้พูดภาษาดังกล่าวไม่จำเป็นต้องใส่ใจจำแนกเพศของคนและสัตว์อยู่ตลอดเวลาเพราะผู้พูดภาษาสามารถเลือกใช้ลิงค์ของคำนามที่หมายรวมไปถึงคนและสัตว์ชนิดนั้นทุกเพศได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องทราบเพศที่แท้จริง กระทั่งเมื่อผู้พูดภาษาฮินดีและเยอรมันทราบเพศของคนหรือสัตว์ ผู้พูดภาษาก็มักใช้รูปภาษาไปตามลิงค์ของคำนามโดยไม่ต้องแสดงเพศตามความเป็นจริงของคนหรือสัตว์นั้น

การใส่ใจจำแนกเพศของสรรพสิ่งและแสดงเพศนั้นออกมาในรูปภาษาขึ้นอยู่กับว่าสิ่งที่พูดถึงอยู่นั้นมีความสำคัญอย่างไรต่อผู้พูด มีความจำเป็นอย่างไรหรือไม่ที่จะต้องใส่ใจกับเพศของสิ่งนั้น ผู้พูดภาษาฮินดีและเยอรมันต่างก็ให้ความสำคัญต่อคนและใส่ใจที่จะแสดงเพศของคนให้ปรากฏผ่านทางการใช้ลิงค์ ในขณะเดียวกันก็เกือบจะไม่แสดงเพศในความเป็นจริงของสัตว์เลย สถานการณ์เช่นนี้น่าจะทำให้ลิงค์ในภาษายังคงมีความสัมพันธ์ทางความหมายเกี่ยวข้องกับเพศอยู่บ้าง อย่างน้อยก็มีความสัมพันธ์กันไปจนกว่าผู้พูดภาษาจะเลิกใช้ลิงค์เป็นสิ่งแสดงเพศของคน

ตามความเชื่อของผู้วิจัย หากว่าผู้พูดภาษาที่มีลิงค์เป็นประเภททางไวยากรณ์ยังคงได้รับอิทธิพลจากลิงค์ที่กำหนดไว้ตายตัวของคำนามแต่ละคำทำให้ไม่จำเป็นต้องจำแนกเพศของสิ่งต่างๆไปความเป็นจริงมากขึ้นอีกเรื่อยๆ ความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างลิงค์และเพศก็ย่อมจะต้องน้อยลงเรื่อยๆจนอาจจะหมดไปในวันหนึ่ง แม้ว่าอาจจะมีการแจกรูปตามลิงค์

คงหลงเหลืออยู่ในภาษา สิ่งที่เรียกว่าลิงค์ในภาษานั้นๆก็จะไม่สื่อความหมายใดๆเกี่ยวกับเพศ และเป็นเสมือนสิ่งสมมุติขึ้น (arbitrary) เท่านั้น และถ้าเป็นเช่นนั้น รูปปรากฏของลิงค์ที่ยังเหลืออยู่ในภาษาต่างๆก็ย่อมจะกลายเป็นรายละเอียดยุ่งยากที่ผู้พูดภาษาจะต้องเรียนรู้ด้วยการท่องจำเพียงอย่างเดียว อันอาจส่งผลให้ลิงค์หายไปจากภาษาได้ในอนาคต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย